

No. 14 Vol I
 ЧИСЛО 14, РІК I.

НАСТУП КРЕМЛЯ

Мирний підбій противника не вдавася, отже Кремль приступає до отвертої вже офензиві. Опір англо-саксонців в ООН, хотілося зломити Сталінськими усмішками інтерв'ю і новим вето.

Опір ще не окупованої Європа-байкою про советську демократію мирною інфільтрацією московських агентів до урядів дотичних країн. Та нарешті полапалися на країн. Та нарешті полапалися на країн. Та нарешті полапалися на країн. Та нарешті полапалися на країн.

Інші факти свідчать про те саме. Приспіненим кроком іде ліквідація всякої опозиції на Балканах, в Польщі і в Угорщині. Заряджено переформування советських „штурм-батальйонів“ в Зах. Європі, а не досить енергійні генерали від комунізму — заступлені новими. Торес опублікував в „Юманіте“ своє каяття і поїхав до Москви по нові інструкції, а на його місці сів Дюкло Доганг, з Москви дістали Сталінські „гаулітери“ в Італії, Угорщині і в Чехії, Толіятті, Ракочій і Готвальд попали в меласку і в Комінформі не грають ролі, Замісць Ракочія, яко віце-премієр Угорщини і шеф угорської компартії тепер ділає Геро. Готвальда обвинувачують в цьому, що не дотримувався „генеральної лінії“ в слов'янських справах. Нові комуністичні боївки Європи, що отримали на шефство „ярлики“ від Великого Хана, мають розпочати (а подекуди вже розпочали) — страй-

ки, саботаж і терор, про що доносить читачам дипломатичний кореспондент „Обзервера“. А в Польщі, Румунії, Болгарії і Югославії, іде чергове удушування опозиції і „обеднання“ всіх „робітничих“ партій під московським кнутом. Франція обгорнута майже вся загальним страйком, а в Шербургу на приказ Москви стоять не розладовані 14 „ліберти шіпс“, кораблі з харчами.

В такій атмосфері в Лондоні наступу відкривається в Лондоні 25-го ц. м. конференція чотирьох міністрів закордонних справ, яка має рішення справу миру з Австрією (і відтягнення московських військ звідти), економічного плану відбудови Німеччини і миру з нею. Найбільші оптимісти не багато кладуть на якийсь успіх цієї наради. Англія готова пробувати осягнути якогось порозуміння, хочби конференція тривала й три місяці. Маршал не вважає потрібним переконувати Молотова довше, як три тижні. А після? А після кожний з уже існуючих блоків піде своєю дорогою. Велика Британія, Америка, може Франція, пробувати, включно з своїми смугами Німеччини, Росія піде шляхом „безпосередньої акції“ з метою, через громадянську війну і хаос в Європі, захопити те, чого не вдалося захопити легальним шляхом — відницітво в Європі й Азії, і владу в поодиноких країнах поза залізною заслоною.

Все це свідчить, що справа активного спротиву російському захланництву стає чим раз актуальнішою. Лише континентальним Керенським це ще менше удасться, як удалося російському Керенському. Росія не терпить у себе, і в підбійтих країнах, ніяких політичних організацій і партій крім комуністичної. По цей бік заслони, навпаки, комуністична партія повинна бути проголошена поза законом, а її акція тим, чим в дійсності є: державною зрадою. Російський Керенський так довго

СЛОВАЦЬКА КРИЗА

Словацька криза наразі полагоджена в той спосіб, що до нового провінційального словацького уряду входять всі дотеперішні партії, під давнім комуністичним головуванням. Демократична партія, що отримала на виборках 63% голосів, матиме 7 міністерських портфель, але за цю зривання тек на її, але за цю зривання організаціїного блоку з католиками, який давав партії силу і значіння. Католики є тепер козлом відпущення і проголошені „ворогами республіки“, з якими треба так чи інакше скінчити; а тоді осамітнена демократично-аграрна партія — на найближчих весняних виборках вже не зможе відіграти рішучої ролі. Цьвено селянські партії в новоокупованих Росією країнах Європи.

Росія саботує мир на Сході

Америка хоче скликати у Вашингтоні мирову Нараду в справі миру з Японією. Проект миру має бути вироблений 12-ма державами, представленими в Далекко-Східній Комісії. Росія відмовилася брати участь в цій Комісії, заявляючи, що справа того миру належить до міністрів закордонних справ. Але Америка готова кінце скликати Нараду, з участю Росії чи без неї, бо Росія брала участь у війні з Японією лише шість днів, коли Японія властиво вже була поконана. Москва хоче сторпедувати Нараду, уживаючи натиску на Китай, щоб він не брав участі в Нараді. Як видно, російський експансіонізм іде на всі боки без різниці.

прислухався до базікання дукowego батька Сталіна — Леніна з балькону Кшесінської, так довго приглядався безчинно до його приготувань революції, поки не мусів одної ночі тікати, в чім був, з столиці. Це повинно бути мementом європейським політикам.

НЕМА АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ СОВЕТСЬКИМ ПОПИХАЧАМ!

Гарьяман, секретар торгівлі, заявив що він стоїть на негайне припинення американської допомоги всякій нації, яка задумала би піддатися під опіку Росії. Гарьяман заявив що Америка готова допомогти і націям Східної Європи, оскільки вони звільнять себе від советської домінації. Лодж, республіканець, піддав гомдуку засудувати проти Росії господарчі санкції. Гарьяман відповів що він готовий стримати вивіз до СССР тих товарів, які скріпляли би, військову силу советського блоку.

Росія монтує східний блок

Москва горячково робить приготування проти плану Маршала. Вона підписала економічний договір з Чехією, який лежить в рамках так зв. плану Молотова. Чехи в заміну за продукти хліборобства з СССР, мали би йому достарчити індустриальних виробів. Чеські промисловці не дуже багаті собі обіцяють з того довору; бо досі їх промисловість була стисла звязана з західними ринками, від яких залежав цілий чеський промисел. Крім того, ціну за промислові чеські продукти встановлює — і то надзвичайно низьку — Москва. Промислова криза в найближчій будуччій не минуча в Чехії.

КІНЕЦЬ СЕЛЯНСЬКИХ СТРАЙКІВ В ІТАЛІЇ

В Апулії скінчилися селянські страйки. Уряд рішив видати додаткові 180,000 фунтів на громадські роботи в Апулії, де досі було 140000 сталих безробітних. Другий такийже страйк в Полезіне, у Північній Італії, теж скінчвся. В більшості соц. дем. партії Італії (яка кооперує з комуністами) назрівають внутрірішні тертя не виключений розкол.

Пресова конференція

7. листопада ц. р. в Мюнхені відбулася пресова Конференція уладжена „Українською Трибуною“ і „Часом“. Була запрошена американська й еміграційна преса в Мюнхену, представники пресових агентств чільні громадяни з поміж поляків, югослов'ян і грузинів. Конференція була присвячена актуальним питанням української визвольної політики, та висвітненню чужинцям правдивого характеру останніх боїв і рейдів УПА.

ТИПИ УКРАЇНЦЯ

Духове обличчя народу, як і фізичне, залежить передусім від його расової субстанції. Але історія народу теж накладає свою печать на його обличчя. В цій сходяться мабуть і прихильники і противники расизму, Гінтер, Лянуж, Щербаківський. Одно певне, що обидва ті чинники мають великий вплив на психічний характер нації, або краще її ріжних груп. В кожному бо народі є Дон-Кіхоти і Панци, Шевченки і Шельменки. Ортега зводить ці різниці до ріжниць в „біологічній потужності тини“, є вони „зоологічної природи“, як здоровля, сила, добра будова організму або брак тих прикмет. В звязку з цим, незалежно від їх знака плюса чи мінуса, стоять окремі типи якогось гатунку на різних щаблях.

Тинів володарської вдачі треба шукати серед тих, у яких „біологічна потужність тини“ досягла свого вершка. У тинів рабської вдачі ця потужність найнижча. Поділ людей на тини ріжної біологічної потужності трохи нагадує поділ Шпенглера на „живаків і траводів“ або Аристотеля на з-вірят, що живуть нападом і тих що живуть втечею. Євангелія ділять людей на горячих або холодних, і — літешних, при чім перший тип уважається вищим. Лише з людини великої „біологічної потужності“ може вийти великий формотворець, з літешної — нічого крім тини, погною для іншої сили. Апостоли Павля вийти можуть з Савлів, не з нестральних. З цієї точки погляду, так зрозуміла психічна удача відіграє велику роллю в формуванні суспільних організмів та провідних верств.

Психічні типи можна так само поділити на типи гордійня, середземноморця, динарця і остійця.

Зустрінемо тут на цій останній тип, який є на найнижчій щаблі психічної драбини. Остійцеві бракує форуючий володарський дух гордійця, який колись від ріжних тин провідної верстви князівської України. Остієць — це „спокійний піддалий“. Мак-Лін представив нам остійця короткоголовим, широковидим, низькорослим, зяє його Савло-Цанцівським тилом.

Загалом психічна порода остійця в наставленні до життя в реактивній на нього, в політиці, в понятті Краси, — перетусім ворохобна форма. Остійця характеризує відраза до всякого окресленого, контурного, яскравого, в літературі, в політиці, в

філософії, в щоденнім житті. Коли має якусь тенденцію, наприклад, то є це безтенденційність, безрішчність, безнапрямність, уникання догматизму. Героєм остійця є людина „без готового гасла“, яка не стає „в позу бойовика“ „за окреслену ідею. Симпатією остійців користають люди між двох крісел. Не терпить остієць гостродумки, ні твердо-оформленого почуття. Відраза до форми іде в парі у нього з терпеливим сприймаєм вже готових форм. Бунт проти всякого пана уважає завше, неактуальним“ або „перевчасним“.

Остієць любить сталій зарібок і жадний на гроші, працюватий коли сводяється зарібок, але для ідеї працювати не любить. За Лянужем — остієць „ощадний, обачний, не має війовних замилювань, позбавлений свравжної талановитости. Його цілі обмежені, на нього тяжко покластися, нема в нім нічого героїчного, високолетного“. Це тини колишнього французького „рантис“ або німецького „шпісбїргера“. Сила характеру не має „товариський“ (в отарній сенсі), і „реаліст“ — дебо опортуніст, „дестровик“, не терпить гострих противенств, ні трагічних конфліктів. Не є людиною гострої послїдовности, передуманої системою або плану. Це золота мірота, має великий змісл до конюктури. Це йде про його чи його родини користь, виявляє неабияке завзяття. Все напняте, наїжене, фанатичне готове до бою чи спротиву — чуже остійцеві, стремить до дрібних конкретних „намацальних“ благ. Всякі інші уважає за „фантазію“ а тих що до них стремлять за „авантюристик“. Патос та деалізм — є його прикмети.

Не терпить всього що зраджує індивідуальність, що особливо дається завважити в партійнім доборі мірнот. Остієць швидко перестерігає свої користи в громадським життю і дивиться на нього з цієї точки погляду; думає в вузьким крузі своєї парадії. Є в цій патологічна туга за „соборністю“, хоч би за ціну спільного рабства або до всякого „обеднання“ хочби за ціну практичної імпотенції міжпартійного носного ковчегу. В історичних конфліктах остійці грають роллю маїстрів, дрібних гешефтарів, посередників, угодоців. Звертають увагу на „реальні можливости“, а тоді вже на засади, яких часто взагалі лиш удають що мають; авідні їх вирозумієть до кожно-расової конюктури і до шкідливих власні інтереси остійцеві

3 ПРЕСИ ПРО УКРАЇНУ УКРАЇНСЬКІ КОМУНІСТИ БОРОНЯТЬ МОСКВУ

„Радянська Україна“, московка часом у Львові, накидується на українців, яким не імнунує „гряз Москви“. В обороні Москви виступає знаний галицький москвофіл Яр. Галаан. Пише він, що „людство розкололося на два табори: на тих, що люблять Москву, і тих, що ненавидять її“. Між українцями ненавидження Москви „почалося з М. Грушевського“, який, показується, конечно хотів приєднати Україну „до Берліну“. В його історії „є менше історії і більше фальсифікації“. Головна „фальсифікація“ та, що історик не бажав признати московської тези про „спільне походження“ українського і російського народів. Не подобається галицькому москвофілу підкреслення Грушевським знаного факту (ствердженого і Костомаровим, і Липинським), що перед смертю Б. Хмельницький шукав всіх спосіб зїрвати з Москвою, шукаючи опіра гоголю в Швеції. „Грушевський сходиться з арени, але послїдовники його лишаються. В Харкові широсердно шакує перед Заходом Микола Хвильовий, у Львові Дмитро Донцов. Обидва вони роблять це з розмахом, якому мігби позаздрити М. Грушевський“... Зневірившись в „російській“ революції, „Хвильовий повертає свій зїр на Захід, за Збруч, у кабінет свого натхненника Донцова і ще далі, туди, де Дердінга, Чемберлені, Бріанні „кують“ інтервенційну зброю“. Хвильовий радить „втечу від психологічної Москви і орієнтацію на психологічну Європу“. З огляду на московську цезуру, „те, що у Хвильового звучало як натяк, у „Вістнику“ гремить як „Срихонська“ сурма... Втечі від Москви він протиставляє недовзначний наступ на Москву... закидає Україну (Любченків і Раковських, прим. Редакції) прозачиною гязю „Ев. Маланок-віршованою“. Але це все було перед війною, тому „декому могло здаватися, що події останніх років остаточно поклали край шакуванню перед Заходом.“

Та, на огічення Галаана, так не сталося! Навпаки, він перед-

бачас що протимосковські симпатії українців і дальше будуть живі й активні. Як довго? Це — паше він — треватиме так довго, як довго „існуватиме сконструована Черчілем(?) залізна завїса“... Ось воно що! Виходить що Совети теж хотіли-би подерти завїсу, лише випадючи із за неї на Захід — „дайош Європу!“ Щоб своїм звичайним способом, на респіті скінчити з українською політичною думкою, як ім здається. Не дуже мусять чутися міцно московська імперія. коли загарбавши всі українські землі, лякається емігрантів. Видко не з нею ті землі солідаризуються.

Щоби поставити усі точки над І Галаан захвалює не тільки большевицьку, а й стару царську Росію, яка була далеко, на його думку, культурніша від „гнилого Заходу“, тому і треба її любити, бо „любов до Москви-це любов до України“, і ніхто інший, посягнув московський підбрехач, не хоронить української незалежності, як ота Москва — „всему свету галава“. А кінчить большевицький наймит зовсім сумно: „далекій шлях від Грушевського до бандерівських різунів, але той самий... У них міняється лиш тактика“.

Гістерія, яка захопила і московських письменників, і Галаанів, і Вишинських, і Мануїльських, — свідчить, що щось не в порядку в царстві Джугашвілі. Мабуть положення режиму далеко гірше, авіж припускається по цей бік.

Бритийська Енциклопедія про українську визвольну боротьбу

Боротба України за державну незалежність вже після другої світової війни найшла свій відгомін в останньому „Річнику в Енциклопедії Брітаніка“ з 1947 р. В книзі подається факт ліквідації Греко-Католицької Церкви на Західній Україні, на закінчення пишеться:

„Українці і навіть численні з їх комуністичних керівників від довгих років борються проти московської централізації за більшу державну незалежність. Після другої світової війни український націоналізм та змагання до незалежності знову могутньо охопило країну. З доручення московського Політбюра комуністичної партії, Нікіта Хрушов з кінцем серпня 1946 р. відвідав Київ і під його провідом переведено чистку української комуністичної партії. Більше як половину комуністичних провідників на Україні усунено. Виявлено, що центральний комітет партії на Україні не зміг

протиставитися „ворожій буржуазно-націоналістичній ідеології“.

Пишучи про „масову чистку комуністичних провідників на Україні, в цьому найважливішому економічному бастионі Совєтів“, цю чистку виясняється загально, піддержкою державних аспірацій України“ та ухилами від комуністичної ідеології.

УКРАЇНА ХОЧЕ СВОБОДИ

Під заголовком „Україна хоче свободи“ голландська газета „Маас ен Фурбоде“ вмістила незвичайно прихильно написану й вичерпну статтю про змагання УПА.

Автор статті про звідомлення світової преси з діяльності УПА в Україні, пише:

„Ми зануємо себе: хто ці люди? Чого вони хочуть? Чому вони ще й досі не кинули зброї й не зажили нормальним, мирним життям?“

Один із членів українського визвольного руху дав нам таку відповідь на це питання:

Діяльність УПА нерозривно зв'язана з проблемою відбудови української самостійної держави.

Комуністичні парашутисти у Франції

Французький часопис „Ль Епок“ подає, що в околиці Сан Леонар невідомі літаки скидають часто вечером коло 10-ої години спадунів, зброю, гроші та інструції. Поліція ствердила останньо у Франції наяву нових робітників, головю поляків і італійців що пробули туди невідомим шляхом. Ті люди працюють дуже завзято, але мають відразу зв'язок з комуністичною міліцією і належать до вишколених штурмових відділів.

Комуністичний наступ в Італії

Щожвавлена акція комуністів в Італії має ту саму причину що й у Франції. Москві треба, за всяку ціну, стопедувати допомогую ініціативу Америки. Сутички між комуністами і некомуністами множаться кожного дня. Вістки про заворушення приходять з Палермо, Фльоренції, Веронія, Терні, Сан-Северо і Кремони. Де Гаспери заавив, що ситуація є в високій мірі тривожна. Від вчора число міст, де зайшли заворушення піднеслося з 44 до 54. Щонайменше вісім осіб сійткали смерть, 89 ранено, комуністи сплюндрували 78 протикомуністичних політичних клубів.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Перший український Конгрес Аргентини, Парагваю й Уругваю

Перший національний конгрес Українців Аргентини, Парагваю та Уругваю відбувся в днях 31-го жовтня та 1-го і 2-го листопада при участі 210 делегатів, та понад 500 гостей. Конгрес виявив велике зрозуміння до визвольної боротьби Українського народу, що героїчними подвигами УПАрмі бореться за вільну Українську державу. Заява предсідників молоді п. Микитіва, щоб визнати УГВР як революційний Провід Українського народу — викликала довгу овацію присутних. Постановлено вислати привіт до УПА і УГВР.

Головою Репрезентації вибраний голова Т-ва „Проевіга“, п. Савич, заступником п. Мушлянський. Конгрес зібрав 500 пез на ліки для УПА, дальших 500 пез на ту саму ціль зібрано на Листопадівим святі. Рівнож молодь розпочала ряд концертів на ту саму ціль. Український Допомовий Комітет вніс подання до Аргентинського Червоного Хреста вислати транспорт ліків і медикаментів для УПА. Є надія на прихильне полагодження цієї справи.

Під час нарад Конгресу вмерт тут артист майяир Микола Азовський, що недавно сюди прибув. Заможнійші земляки взяли за свою його 6-літню доньку.

А. Л.—в.

Загальні збори Укр. Громадської Опіки у Франції

9. XI. п. р. відбулися в Парижі Загальні Збори „Українсько, Громадської Опіки“ у Франції при участі представників від 12-ох організацій і товариств.

Обрано нові органи Громадської Опіки в такому складі: інж. С. Созонтов — голова, Ю. Заблоцький і проф. П. Шумовський — заст. голови; проф. Ол. Шульгин — генеральний референт зв'язків; Іл. Косенко і д. р. Ол. Яримович — секретарі, Гр. Очеретний — скарбник; П. Лубинець референт опіки; Дм. Штикало — культурно-освітній референт; Вол. Тасовський — мистецький референт; Б. Вітошинський — референт преси.

Свято „Базару“ в Геддингтоні

Внеділю 23 листопаду таборівники зійшлися до таборової салі, віддати по клін 359-ти героям, розстріляним большевикани під Базаром, як вороги Москвям, що билися за українську державу.

Свято почалося деклямасією п. Антоняка „Базар“. З віничтом виступав п. Кінаш, засувавши повстанську боротьбу нашого народу за незалежність Таборовий Хор, п. Гаврилюка, відспівав „Коли ви вмирали“, п. Петришин деклямував „Скривавились дні“ В. Бори. Сильне вражіння викликала сцена, коли під звуки алярму, відтубленого сурмачем п. Таранавський за ритмом мелодії, відчитав кілька цитатів присвячених героям Базару. На прикінці відспівано гимн.

Б. П.—ц-

ЮРІЙ КЛЕН

За мучеників за Україну помолімося

Ще помолімося за полонених,
Які у морі бурянім пливають,
Та ще за страждущих і угнетених,
Які шукають марно світлу путь,
За всіх в снігу заживо погребених,
Які шляху додому не знайдуть.
Над ними, Господи, в небесній тверді
Простри свої долоні милосердні.

Ще помолімося за всіх, кому
Вже не судилося узрити світла,
Що їх я думкою не обійму;
За всіх, кому зруйновано їх житла,
Кого безжалісно кинули в тюрму,
Щоб радість ім ніколи не розквітла.
О, тільки дотиком легеньким рук,
Позбав їх, Господи, страждань і мук.

Помолімося за тих, що у розлуці
Помруть відірвані від рідних хат;
Помолімося за тих, що у розпуці
Вночі гризуть залізни штаби ґрат,
Що душуть жаль у невимовній муці,
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небесній тверді
Простри свої долоні милосердні.

Горожанська війна у Франції

Французька секція Московсько-го Інтернаціоналу докладає всіх зусиль, щоби перешкодити пляну Маршала у Франції. Ціль комуністів, не допустити до консолідації республіки і через страйка й заворушення захопити владу. Залізничий страйк з півдня шириться на північ. Страйк грозить всім портам Франції. В деяких фабриках прийшло до сутічок між страйкарями і поліцією. Ці події привели до упадку кабінету соціаліста Рамадіє. Спроба соціаліста Блюма утворити новий кабінет, не вдалася. Удалося це зробити Шуманові, який є член МРП (руху „народних республіканців“). Національні Збори 412 голосами проти 184 (з них 179 комуністичних) дали новому кабінету вотум довіри. Разом з премієром і міністром закордонних справ Бідо, МРП. матиме сім членів кабінету, соціалісти-шість, радикали (Еріо) — чотири, незалежні консерватисти одного. Цей уряд є дев'ятий з часу визволення Франції. Головним завданням Шумана буде боротися з економічною кризою і з страйками. Страйкуючих налічується тепер до 1-го мільона людей. В Конфедерації Праці, правда, готово прийти до розламу, тим не менше ситуація є грізна і зовсім непевна-річ, чи Шуманові вдасться її опанувати.

Шер де Голь, брат генерала, учасник обох війн, вибраний мером Парижа після перемоги голістів на останніх громадських виборах у Франції. Комунисти, які опинилися в меншості 25 голосів проти 51, здійняли велику бучу і покинули салю, під окрики більшості: — „До Москви!“

Поліція продовжує розшуки за тайними складами зброї. Як відомо тиждень тому французька влада зробила трус в російсько-совєтським репатріаційнім таборі, при чім виявлено поважну кількість укритої зброї і врятовано трьох французьких дітей, які їх мати, росіянка, хотіла вивезти тайно до Росії. Останні відомости доносять, що в різних департаментах викрито три склади зброї. Виглядає на то, що Франція невідклично поділилася на два ворожі табори, удару між якими не дасться обминути.

Жертви останньої війни

Американський міністер закордонних справ Маршал заявив, що армії 57 держав втратили в останній війні понад 15 мільйонів убитими та пропавшими без вісти. З цього: Совєтський Союз втратив 7,500,000, Німеччина — 2,800,000, Китай — 2,200,000, Японія — 1,506,000, Британська імперія — 452,570, Італія — 300,000, США — 280,000, Франція — 200,000.

Our English Column

TWO ASPECTS OF UKRAINE.
(Paradise and Inferno.)

Ukraine west of the Dnieper River, devastated by long wars with Poland, lay in ruins. The Chronicler Velychko (17 cent.) writes: "Before the war with Chmielnicky this was a second promised land, flowing with milk and honey. No wonder that the Poles had called it the paradise of the Polish Lands."

Archbishop Peter of Aleppo travelled through Ukraine during 1653-1654. Archbishop says, "Oh, what a beautiful country. Plenty of fowl (domestic), livestock, boundless fields of grain, orchards, ponds, mills, and children as as the sands of the sea." And in an interesting book by Campenhausen, the German secretary of Potemkin, we read that Ukraine is the "Paradise of Russia," because of her "fertile land, wonderful climate, and inhabitants."

That was one aspect of Ukraine. And this is another: "The whole country in the years between 1917 and 1921 was turned into an inferno." In his book "In the Smoke of the Campfires," Brazhnyov the head of a Russian expedition in Ukraine, writes: "We rode through a quiet steppe. Pereyaslav, Kaniv, Tarashcha, Zolotonosha; factories of brigandage (that is how the Russians chistened the Ukrainian insurgent movement). All the people here were as innocent as a stump in woods. Zelenyi? (one of the Ukrainian leaders). They had never heard of such a person. Bandits? There are none here. They did not understand anything, did not see anything, did not hear anything; a blank expression, wandering eyes, a lightening smile . . . cut them to pieces and will gain nothing! A dark forest of peasantry, curly peasant jungles—that was our beat. All around us was a peaceful paradise of fertility; silence and dreams among the white houses; girls beyond the fence and leaning on the wall . . . and all this was nothing but a masquerade! Behind the stage scenery hid something that barely resembled a village idyl, a nimble body of brigandage . . . that's what is hidden behind the opera scenery of Ukraine! Rifles and hand grenades were hidden under the skirts of the village belle. Behind the peasant hospitality lurked a desire for revenge and carnal fire. Every house had become a stronghold; every person had become a plotter; every child an enemy." And what was the reason of this metamorphosis? "The truth is," writes Ralph Butler, in the "New Eastern Europe," 1919, "the commune is an institution very well fitted to the Russian temperament and very ill-suited to the Ukrainian temperament. The Commune appeals to that fundamental belief, which is ingrained in the Russian, in the majesty of the whole and the insignificance of the unit . . . it forms no part of the Ukrainian character . . . the Ukrainian peasant is profoundly individualistic. He admires success as the English or American admires it, Russia is perhaps capable of sacrificing economic progress to a social ideal. But Ukraine is not Russia, and no

Користайте з нагоди Грудень—Місяць „ДЕШЕВОЇ КНИЖКИ“

Великий брак Українського друкованого слова на терені В. Британії, є болучо відчуваний всюди де лиш живуть Увраїнци. Одноманітність і застій культурно-освітної праці, по таборах і гостелях ще більше дається відчуття там, де не має ще зорганізованих бібліотек з відповідною кількістю українських книжок, журналів, часописів і брошур—які для нас на чужині є необхідним жерелом духової сили і витривалости. Матеріальні умовни не всюди не всім, дають змогу закупити відповідну кількість книжок, а тимбільше що Українська видавнича діяльність на терені Англії є щойна в зародку та натрапляє на різні труднощі і перешкоди ми хочемо нашим читачам допомогти, все що було в нашій можливості ми використали на це щоб дати змогу нашим читачам набутти по найбільш приступній ціні книжки, які є на складі нашого видавництва, тому проголошуємо місяць з Грудень—місяцем „дешвої книжки“. Можна набутти книжки яких подаємо спснок по знижці від 10 проц. до 50 проц. Хто хоче зкористати з цієї нагоди нехай поспішиться бо запас книжок не великий, а зняжка зобов'язує тільки на місяць грудень.

Зняжкова ціна (в шілінгах і пенсах)

1. О. Данський-Хочу жити . . . 3.9 (заміть 5)
2. А. Чайківський-За сестрою . . . 1.9 (зам. 2.6)
3. І. Франко-Коли це звірі говорили . . . 1.9 (зам. 2)
4. І. Багряний-Тигролови ч. 1 . . . 3.6 (зам. 4.3)
5. . . . ч. 2 . . . 3.6 (зам. 4.3)
6. Д. Г. Мукеджі-Пригоди хорого голуба 2 (зам. 4)
7. П. Волянйк-Під Кизгуртом 1.3 (зам. 1.6)
8. Ф. Дутко-Чорторій . . . 3.9 (зам. 5)
9. Ф. Дутко-Отаман Крук 1.6 (зам. 2.6)
10. В. Гайдарівський-Ще одне кохання 3.6 (зам. 5)
11. Ю. Липа-Кіннотчик . 2. (зам. 2.6)
12. І. Смолий- Дівчина з Вінниці 2 (зам. 2.6)
13. Ю. Степовий-Син Закарпаття 1.9 (зам. 1.6)
14. М. Коцюбинський-Тіні забутих предків 1.6 (зам. 2.6)
15. А. Кашенко-Зруйноване гніздо 2.9 (зам. 3.6)
16. В. Гай-Мандрівка в безвість 2.6 (зам. 4)
17. Г. Косинка-В житях 1.3 (зам. 2.6)
18. С. Підкова-Сміх на дозвіллі 1 (зам. 1.6)
19. В. Чапленко-Любов і инш. оповід 1 (зам. 1.6)

speculation as to the future can be of value which do not take this fundamental consideration into account.

O.W.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

З огляду на технічну і редакційну реорганізацію, а рівнож перенесення редакції і адміністрації до іншого приміщення, ч. 14 "Українського Клича" не могло вийти 23 листопаду, а виходить тепер з датою 30 листопаду.

Всіх читачів перепрошуємо за неостримання часопису минулого тижня. Передплатників і кольпортерів просимо, при зміні адреси обовязково подавати стару адресу. Адресу треба писати виразно, друкованими латинськими буквами. Листи треба адресувати виключно до редакції чи адміністрації часопису, не до окремих осіб, знятих в часописі. Всі адміністраційні розчислення і замовлення полагоджувати тільки з Адміністрацією часопису.

Подаємо до відома що п. П. Пігічин вже не є затруднений, ані не співпрацює в „Укр. Кличі“, тому просимо всіх хто звертався в будьяких справах звязаних з видавництвом на його адресу — звертатися тільки на адресу видавництва.

Всіх наших передплатників і кольпортерів, що не отримують часопису, або не отримують належної кількості примірників просимо нетайно повідомити адміністрацію на нову адресу видавництва.

Адреса редакції і адміністрації:
25. A. All Saints Road
London, W. 11

20. І. Франко-Захар Беркут 3.9 (зам. 5)
21. В. Січинський-Чужинці про Ук) раїну 2 (зам. 4)
22. Хорс ч. 1 4 (зам. 5)
23. МУР ч. 3 3 (зам. 5)
24. О. Данський-Наші Дні 2.6 (зам. 8)
25. Інформаційна Книгозбірня: Чужинці про Україну 9
26. „Перші Кроки“, підручник до англ. мови 2 (зам. 2.6)
27. В. Захарків-Англійсько-укр. словник 5 (зам. 7.6)
28. В. Захарків-Укр. англійський словник 3 (зам. 4)
29. П. Мєдєнко-Самоучитель еспан мови 3.6 (зам. 4.6)
30. Т. Шевченко-Кобзар т. 1 2.6 (зам. 3)
31. Т. Шевченко-Кобзар т. 2 2.7 (зам. 3)
32. Д. Корбутак-Грамматика мови 3.3 (зам. 4)
33. В. Ефер-Заколот атомів 3 (зам. 3.6)
34. А. Чайківський-На Уходах 2.3 (3)
35. — — — — — -Козацька помста 2.3 (зам. 3)
36. Ю. Косач-Дійство про Юрія переможця 2.3 (зам. 3)

Брата Юрія ПЕТРИШИНА, і Слава ФІЛИПОВА, шукає Романа ПЕТРИШИНА,

ДОРОГИЙ ГІСТЬ

Українці в В. Британії, ділим серцем вітають у себе Іх Екс. Преос. Кир ІВАН БУЧКА—що гостить серед укр. ск итальців на терені В. Британії

ЖИДІВСРКА СПРАВА

Як доносить „Деялі Телеграф“, жидівські організації заскочені зміцненням пограничним контролем проти нелегальної іміграції до Палестини, постановили здвоїти зусилля в цілях осянення повязтого пляну. Спеціально шмуґлюються тепер через Італію мужчини в військовім вці. Завдяки зміцненому контролю на італійській границі, за останній лаше місяць затримано там до 1,400 нелегальних жидівських емігрантів і завернуто назад до Австрії. Серед одної партії затриманих емігрантів, кореспондент на 121 жидів начислив 64 в віці від 18 до 45 років, решта були жінки і діти. Один з шефів групи заявив кореспондентові, що жидівські організації фаворизують тепер іміграцію молодих. Він жеж заявив, що італійську границю тяжко перейти, навпаки советську-дуже легко. Маса жидів з Румунії і Польщі прибуває до Австрії. Советська влада не перешкоджає еміграції, навпаки всякими способами їй сприяє. Серед групи були такі, яких вже двічі чи тричі завертали назад.

З цього опису видко ясно, що Москва свідомо наводнює Палестину вимуштруваними спеціалістами від горожанської війни.

Джемс Каунт, редактор „Морекемб енд Рейшем Візітор“ в Морекембі, був звільнений від вини і кари на судовій розправі. Редактор остро виступав в одній статті проти сіоністичної акції накликав до бойкоту жидів в Англії за що викликав проти себе обвинувачення в „антисімітизмі“. В своїм резюме до присяглих предсідник суду сказав: „значіння свободи преси ніколи не може бути недоцінене. Коли ви думаєте, що цей процес представляє якеб то не було нарушення священний засад свободи преси, ви мусите виявити це у вашім присуді“. Увільняючий присуд був винесений по 15 хвилинній нараді.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Вел. Британії
Редагує: Колегія. Видає: Видавництво ОСНОВА.
Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шілінги;
на пів року — 11 шілінгів,
на три місяці — 6 шілінгів,
Поодинокое число — 6 пенсів.
Ціна оголошень: 1 пале на одну шпальту 1 фунт й 10 шілінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенси за слово
Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
25a, All Saints Road, London, W. 11.